

over dette, blandt Andet Dampskibslinien fra Esbjerg til England og Arktisbygningen i Sjælland. Jeg vil dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ingen af disse Sager er bleven fremtvungen ekstraordinært; begge have ligget til Overveielse for Thingets Medlemmer i længere Tid, og ethvert Medlem, der har villet undersøge dem og gjenne sine private Forbindelser eller paa anden Maade staffe sig de Oplysninger, som vare nødvendige, for at han kunde tage Standpunkt dertil, har kunnet staffe sig saadanne Oplysninger. Tid har der været til det. Her derimod er der ingen Tid. Man forlanger, at vi blindt hen skulle gaa ind paa det, saaledes som det nu er foreslaaet her, thi vi maa jo dog overfor hinanden erkende, at her er ikke i disse Par Dage Leilighed til at undersøge hverken det ene eller det Andet, ingen Leilighed for Thingets Medlemmer til overfor denne Sag nu at forhøre sig, undersøge paa Stedet, hvorledes Forholdene ere osv., hvis Noget har Trang dertil, og det maa vi hævde, at Thingets Medlemmer skulle have Leilighed til overfor Sager af saadant Omfang som denne. Dertil kommer, at det ærede Medlem, ligesom den høitærede Finantsminister, gaar ud fra en fuldstændig feil Forudsætning, nemlig den, at det i Fjor blev vedtaget, at der skulle bygges et Frilager, eller at Forudsætningen for Fjoret af de to Grunde var den, at der skulle opføres en Bygning, men derimod forvarede Thinget sig udtrykkelig, at dette var en bestemt Forudsætning derfor, idet man sagde: „Udvalget finder det under alle Omstændigheder rigtig at erhverve de to omhændede Gieudomme, der ville tjene til at afrunde Toldbodterænet“. Saa tales der om, at Prisen var ikke for høj, og saa hedder det: „Bestemmer man sig ikke til at nedrive dem for at benytte Grunden til Opførelse af det paatænkte Frilager, maa de vistnok uden væsentlig Omdannelse kunne indrettes til Anvendelse i Toldvæsenets Diemed eller indtil videre kunne give Staten en Veieindtægt“. Det er altsaa ikke Tilfældet, at man i Fjor udtrykkelig vedtog, at der skulle bygges et Frilager. Man lod det tværtimod staa hen, til der var foretaget Undersøgelser baade af Frilageret og Frihavns spørgsmaalet. Og nu har jeg i min første Udtalelse erkendt, at man kan ikke sætte dem i en saadan Forbindelse med hinanden, at det ene er absolut afhængigt af det Andet, men jeg tror, at Thinget ikke uden nærmere Undersøgelse kan forlade det Standpunkt, det indtog i Fjor, at man dog maatte se, hvorledes disse to Sager forveiede sig, før man gik til en endelig

Beslutning, om hvor stor eller lille et Frilager man skulde have paa Njebenhavns Toldbod.

Tauber: Ja, jeg er, som jeg allerede tillod mig at bemærke i mit første Foredrag, saa heldig gjennem Finantsudvalget at være bleven saaledes instrueret, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde have nogen Betænkelse ved at gaa til en hurtig Behandling af denne Sag, men paa den anden Side maa jeg give det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) Ret i, at Thinget ikke er tilstrækkelig instrueret, og Skylden herfor ligger aldeles afgjort hos Regjeringen, hvis Loven af den Grund ikke vil komme ud i Nar. Det er ikke af den Grund, som den ærede Minister omtalte, at Toldudvalget ikke er bekendt dermed, men i det Hele taget fordi den ærede Minister vil slutte Samlingen om en å to Dage. Det er den Omstændighed, som udelukkende hviler paa Regjeringens Stuldre og for hvilken Ansvarer falder paa Regjeringen. Det maa jeg hævde overfor enhver anden Betragtning, som gjør sig gjældende. Regjeringen har det jo i sin Magt at udsætte denne Samling nu 8 Dage paa ordinær Maade. Naar den ærede Minister ikke giver Rigsdagen Leilighed dertil og i det Hele taget nøder Rigsdagen til det forcerede Arbejde, som nu føres her, ved den Udfigt, som bestandig hænger over vort Hoved, at den skal sendes hjem den 1ste April, saa er det Regjeringen og ikke Andre, som bære Ansvarer. — Jeg vilde ønske, den ærede Minister — foranlediget ved, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) og tillige foranlediget ved, hvad der har været fremsat i en tidligere Betænkning om Frilagers spørgsmaalet, — vilde udtale sig nærmere om, hvorledes han — saavidt han nu kan overse Sagen, tænker sig Frihavnen indrettet, og om han overhovedet tænker sig Frihavnen anlagt paa det Sted og i det Omfang, som Planen i Almindelighed gaar ud paa, kort sagt vil give Thinget en foreløbig Forestilling om det Standpunkt, som Ministeren i dette Dieblif antager, han vil komme til at indtage i denne Sag. Der foreligger en Række detaillerede Planer, som maasse ikke ere sammenarbejdede og maasse endnu ikke kunne fremtræde som Regjeringsforslag, men som i alt Fald maa have givet Regjeringen tilstrækkelig Indsigt i hele det Spørgsmaal om, hvorledes denne Frihavn maatte tænkes anlagt, mindst i samme Grad, som Folkethinget har faaet Leilighed til at sætte sig ind i Frilagers spørgsmaalet ved at se Tegninger, som ikke ere udførte, saaledes